

Dosarul nr. 2ra-1498/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (R. Țurcanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (S. Iorgov, B. Bîrca, E. Clim)

DECIZIE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Rodica Dub,
în pricina civilă la cererea depusă de Rodica Dub împotriva Societății
Comerciale „Instaltermo Impex” Societate cu Răspundere Limitată și Igor Globa,
intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea
Pieții privind încasarea penalității și a dobânzii de întârziere, autorizarea pătrunderii
forțate a executorului judecătoresc,
împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 02 octombrie 2017 Rodica Dub a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SC „Instaltermo Impex” SRL, intervenient accesoriu Agenția pentru
Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții privind încasarea penalității și
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 24 iulie 2013 a încheiat contractul nr. 24/07-
13 cu întreprinderea SC „Instaltermo Impex” SRL, achitând suma restantă pe 02
septembrie 2013. Astfel, suma prevăzută în contract, a fost achitată integral, iar
contractul urma să fie executat până pe 02 septembrie 2013, dar nu a fost executat
nici până în prezent.

A menționat că la 15 octombrie 2013 a trimis reclamație, prin scrisoare
recomandată, recepționată de către SC „Instaltermo Impex” SRL la 16 octombrie
2013 privind somarea de executare a contractului, însă ultimul nu a întreprins măsuri
pentru a-și onora obligațiile contractuale.

A indicat că Agenția pentru Protecția Consumatorilor prin răspunsul nr. 27/05-
5234 din 22 noiembrie 2013 a stabilit că, conform contractului, agentul economic

trebuia să îndeplinească comanda până la 02 septembrie 2013, iar obligațiunile asumate asupra contractului dat agentul economic nu le-a îndeplinit în termenul stabilit, făcând trimitere la prevederile art. 32 pct. (2) a Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13.03.2003.

La 03 ianuarie 2014 a expedit către SC „Instaltermo Impex” SRL, prin scrisoare recomandată, recepționată la 04 ianuarie 2014 de agentul economic, încă o cerere privind îndeplinirea obligațiilor contractuale, însă ultimul din nou nu a întreprins măsuri pentru a-și onora obligațiile contractuale.

Prin decizia din 09 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost obligată SC „Instaltermo Impex” SRL să execute obligațiile asumate prin contractul nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013. La fel s-a constatat că reclamanta Rodica Dub a achitat integral suma convenită în contract, însă pârâtul nu a conectat încălzirea autonomă, iar solicitările reclamantei-apelante repetate de a executa obligațiile contractuale au rămas fără răspuns, precum și faptul că la 24 iunie 2013 Rodica Dub a încheiat cu SC „Instaltermo Impex” SRL contract de furnizare a mărfurilor/produselor de încălzire/răcire autonomă, procurarea utilajului necesar precum și instalarea, perfectarea actelor necesare în instituțiile specializate.

A precizat că SC „Instaltermo Impex” SRL trebuia să prezinte proiectul reconstrucției sistemului centralizat de încălzire înainte de a începe lucrările de debranșare, deoarece în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică, deconectarea ulterioară integrală de la sistemul centralizat de încălzire se va efectua cu condiția existenței proiectului reconstrucției sistemului centralizat de încălzire elaborat de către instituțiile de proiectare sau persoanele fizice care dețin licență în acest gen de activitate.

A relevat că proiectul reconstrucției sistemului centralizat de încălzire nu a fost prezentat nici până la depunerea acțiunii, cu toate că compania dată a tăiat țevile.

Prin scrisoarea nr. 32 din 11 noiembrie 2013 a fost informată de către SC „Instaltermo Impex” SRL cu privire la necesitatea prezentării unor acte și a unor cheltuieli suplimentare, altor condiții contractuale, care au fost ascunse, despre care dacă ar fi cunoscut, nu ar fi încheiat contractul. Astfel, SC „Instaltermo Impex” SRL, bazându-se pe prevederile art. 13 al Legii privind protecția consumatorilor nr 105 din 13.03.2003, a pus-o în fața necesității unei proceduri anevoioase, necesitatea prezentării unui pachet de acte, cu costuri și timp suplimentar.

După 02 septembrie 2013 când lucrările trebuiau să fie finalizate, în temeiul obligațiilor contractuale asumate, imediat, pe 12 noiembrie 2013, a comandat la Cadastru, planul imobilului, contra sumei de 450 lei, pe care l-a trimis companiei în decembrie 2013, cu restul actelor solicitate.

A indicat reclamanta ca fiind fals anunțul de pe pagina web instalatii.md, potrivit căreia grupul de companii, dintre care și pârâtul efectuează lucrări de proiectare în temeiul licenței, iar pentru acest fapt agentul publicitar cu același administrator, Igor Globa a fost amendat prin hotărârea din 09 ianuarie 2016 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău pentru publicitate neautentică, inducerea în eroare a consumatorului.

A precizat că pe 07 septembrie 2016 Curtea Supremă de Justiție a emis încheierea prin care a menținut decizia Curții de Apel, însă SC „Instaltermo Impex” SRL nu a întreprins măsuri pentru a-și onora obligațiile contractuale. Nici după somația executorului judecătoresc din 07 iunie 2017 pârâtul nu a întreprins măsuri pentru a-și onora obligațiile contractuale, tergiversând 12 luni fără intenție de a executa obligațiile contractuale, executorul judecătoresc Igor Doroftei întocmind procesul-verbal de constatarea a neexecutării din 20 iunie 2017.

A afirmat că pârâtul urmează să achite penalitate în mărime de 10% pentru fiecare zi depășită, pentru 6 luni pentru nefinalizarea prestării serviciului (neexecutarea lucrării), mai mult de patru ani, în temeiul art. 32 al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13.03.2003.

La 04 iulie 2017 a trimis o cerere prealabilă către SC „Instaltermo Impex” SRL, fiind recepționată la 18 iulie 2017 privind soluționarea pe cale amiabilă și achitarea în termen de 7 zile până 25 iulie 2017 în calitate de penalități, pentru 6 luni a sumei de 80707,68 euro, cererea fiind însă ignorată de către pârât.

A menționat că clauza penală nu poate fi redusă, deoarece protejează persoana fizică care are de suferit în continuare cu toată familia, iar apartamentul se deteriorează agravând starea sănătății.

La 25 aprilie 2018 Rodica Dub a depus o cerere suplimentară, potrivit căreia a înaintat acțiunea împotriva SC „Instaltermo Impex” SRL și copârâtul Igor Globa, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor, solicitând încasarea în mod solidar de la SC „Instaltermo Impex” SRL și Igor Globa a penalității legale în sumă de 80 707,68 euro, încasarea dobânzii de întârziere, dacă nu se execută hotărârea în termen de 90 zile de la data devenirii definitive, încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată și autorizarea pătrunderii forțate a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia și/sau proprietatea pârâților, inclusiv în cele în care se află bunurile pârâților cu scopul de a urmări bunurile copârâților.

Prin hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Rodica Dub către SC „Instaltermo Impex” SRL și Igor Globa, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții privind încasarea penalității, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 31 iulie 2018 Rodica Dub a declarat apel împotriva hotărârii din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Prin decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Rodica Dub, s-a casat hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea parțial.

S-a încasat de la SC „Instaltermo Impex” SRL în beneficiul Rodicăi Dub suma de 2 000 euro, echivalent în lei moldovenești la momentul executării, cu titlu de penalități legale, în rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut ca fiind eronată concluzia instanței de fond privind respingerea cererii de chemare în judecată, or, conform art. 14 Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana

lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat). Dacă cel care a lezat o persoană într-un drept al ei obține ca urmare venituri, persoana lezată este în drept să ceară, pe lângă reparația prejudiciilor, partea din venit rămasă după reparație.

Colegiul Civil a constatat cu certitudine faptul că SC „Instaltermo Impex” SRL până la momentul de față nu și-a executat integral obligațiile față de Rodica Dub, și prin urmare ultima este îndreptățită de a solicita încasarea penalității legale.

Instanța de apel a considerat ca fiind exagerată pretenția apelantei/reclamant privind încasarea penalității legale în cuantum de 80 707,68 euro, or, potrivit materialelor cauzei, apelanta nu a probat în ce măsură au fost executate lucrările, pentru a putea fi calculată corect suma penalității contractuale. Mai mult, atât că acest moment nu a fost clarificat nici de către intimat. Prin urmare, Colegiul civil a considerat că Rodica Dub este îndreptățită de a pretinde de la SC „Instaltermo Impex” SRL suma de 2 000 Euro cu titlu de penalitate contractuală, sumă care, în opinia instanței de apel este una rezonabilă și reală.

La 05 iunie 2019 Rodica Dub a declarat recurs împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi decizii (f.d. 219-227).

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat în mod eronat legea, normele de drept material, în corespundere cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit.a), c), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

A specificat că prin decizia din 28 martie 2019, instanța de apel apreciind prejudiciul cauzat a aplicat eronat prevederile art. 624 Cod civil, dar nu cele de la art. 32 alin. (2) al Legii privind protecția consumatorului nr.105 din 13.03.2003, pentru încasarea penalităților legale, încălcând astfel art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă.

A indicat că decizia contestată a fost emisă cu încălcarea principiului disponibilității prevăzut la art. 27 Cod de procedură civilă, precum și violarea art. 6 (1), 14 din CEDO.

A opinat că la emiterea deciziei instanței de apel s-a atribuit suma de 2 000 euro fără un temei legal și un calcul justificat.

A menționat că Igor Globa în calitate de administrator al SC „Instaltermo Impex” SRL nu a executat obligațiile sale și este pasibil de răspundere materială în calitate de persoană fizică în temeiul art. 4 al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr.845 din 03 ianuarie 1992.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 28 martie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 22 mai 2019 însă date despre recepționarea acesteia lipsesc, astfel, recursul declarat la data de 05 iunie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 21 august 2019 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Rodica Dub, și va casa decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii la rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la

respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1)-(4) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță prin hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Rodica Dub împotriva SC „Instaltermo Impex” SRL, și Globa Igor, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții cu privire la încasarea penalității și cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Rodica Dub

S-a încasat de la SC „Instaltermo Impex” SRL în beneficiul Rodicăi Dub suma de 2000 euro cu titlu de penalitate legală, în rest pretențiile au fost respinse.

Din materialele pricinii rezultă că, la data de 24 iulie 2013 între reclamanta Dub Rodica, în calitate de cumpărător și SC „Instaltermo Impex” SRL, în calitate de vânzător, a fost încheiat contractul de furnizare nr. 24/07-13.

Potrivit art. 1 al contractului de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, vânzătorul se obligă să vîndă, iar cumpărătorul să cumpere mărfurile/produsele indicate drept un set de elemente cu denumirea generică de „Instalație cu încălzire/răcire și apa caldă” în cantitățile convenite și avînd specificația tehnică, acceptată de cumpărător, conform documentelor însoțitoare. Perfectarea documentației tehnice necesare și a documentației de debransare urma a fi executată de către vânzător cu titlu gratuit.

Conform art. 2 pct.2.1. al contractului menționat, marfa urma a fi livrată „Ex Works” (Franco depozitul sau magazinul vânzătorului) în termen maximal de 20 zile lucrătoare de la data confirmării plății avansului de către cumpărător pentru fiecare etapă de implementare.

Iar, potrivit art. 3 pct.3.1. al contractului, prețul mărfurilor/produselor a fost stabilit în valoare de 4483,76 euro, ce urmau a fi achitați: 3400 euro în avans la semnarea contractului și 1083,76 euro după semnarea de către părți a actului de îndeplinire a lucrărilor în termen de 3 zile lucrătoare, dar nu mai tîrziu de data de 2 septembrie 2013, în lei la cursul BCA „Eximbank Gruppo Veneto Banca” la data plății.

Prin decizia din 09 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a obligat SC „Instaltermo Impex” SRL să execute obligațiile asumate prin contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24.07.2013, rezultă că din perioada 19 septembrie 2013 – 14 octombrie 2013 a fost adus și parțial instalat echipamentul potrivit clauzelor contractuale, însă lucrările nu au fost îndeplinite pe deplin, nefiind instalate panoul de comandă, kitul de automatizare a podelelor calde/apă, cablul de electricitate, nu a fost turnată soluția pentru evitarea înghețării apei în sistemă, precum și nu a fost semnat actul de predare-primire.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, rezultând din prevederile art. 373 alin.(4) Cod de procedură civilă, pripit a ajuns la concluzia încasării penalității legale de la SC „Instaltermo Impex” SRL în beneficiul Rodicăi Dub, prin ce se impune casarea deciziei instanței de apel cu remiterea pricinii la rejudecare în următoarele circumstanțe.

În contextul dat, Colegiul relevă că instanța de apel concluzionând asupra încasării penalității legale, a aplicat doar prevederile Codului civil, ignorând prevederile legii speciale, Legii privind protecția consumatorului nr.105-XV din 13.03.2003.

La capitolul dat, Colegiul reține că, instanța de apel nu a indicat modalitatea de calcul și perioada pentru care s-a dispus încasarea penalității legale, precum nici pentru care lucrări neexecutate sau executate necorespunzător s-a stabilit această penalitate.

Respectiv, din textul deciziei instanței de apel nu se deduce o ipoteză certă care ar demonstra verificarea legalității hotărârii instanței de fond privind dispunerea încasării penalității, în condițiile când instanța de apel nu a motivat cum a efectuat calculele care au stat la baza încasării penalității de la pârât.

Colegiul menționează că instanța de apel a dispus doar încasarea penalității în cuantumul de 2000 euro fără a supune aprecierii dacă această sumă de fapt ar trebui încasată, este sau nu pârâtul în întârziere și care este perioada pentru care a fost calculată și încasată suma menționată, limitaându-se doar la opinarea ca fiind rezonabilă și reală.

De asemenea, instanța de apel, dispunând încasarea penalității nu a indicat dacă suma încasată cu titlu de penalitate reprezintă penalitatea contractuală sau penalitatea legală.

În decizia instanței de apel se conțin referințe atât la prevederile contractului încheiat între părți, cât și la prevederile legale ale Codului civil, care reglementează penalitatea de întârziere, dar o concluzie certă care modalitate a fost utilizată pentru calcularea penalității lipsește, fiind ignorate prevederile legii speciale, Legii privind protecția consumatorului nr.105-XV din 13.03.2003.

Colegiul reține că acest aspect este de o importanță majoră, or cuantumul penalității calculată conform contractului sau legii sunt diferite.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că aceste aspecte necesită a fi verificate la rejudecarea pricinii, or, determinarea acestora reprezintă o circumstanță necesară examinării complete și obiective a pricinii, în condițiile când reclamantul pretinde încasarea penalității rezultate din neexecutarea obligațiilor stabilite conform contractului de furnizare nr.24/07-13 din 24 iulie 2013.

La fel, Colegiul reține că un alt aspect ce urmează a fi verificat la rejudecarea cauzei ține de modalitatea de calculare a penalității.

În cererea de chemare în judecată, cât și în discursul apelantei, Rodica Dub a solicitat aplicarea prevederilor legii speciale Legii privind protecția consumatorului nr.105-XV din 13.03.2003, iar instanța de apel a omis a se expune anume în baza acestei legi.

Respectiv, Colegiul concluzionează că instanța de apel admițând acțiunea nu a supus verificării temeinicia hotărârii supuse contestării în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Astfel, aceste circumstanțe necesită a fi determinate cert pentru a stabili modalitatea de calcul și perioada pentru care urmează a fi calculate penalitățile și dobânzile de întârziere, precum și legea aplicabilă litigiului în cauză.

În consecință, Colegiul remarcă că instanța ierarhic inferioară la adoptarea soluției pe caz, urma a concluziona sub aspectul temeiniciei acțiunii, rezultând din circumstanțele pricinii constatate, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța, dar aceste aspecte au fost ignorate.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999, cauza Lebedinschi vs. Republica Moldova din 16 iunie 2015).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

În consecință, raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate *supra*, Colegiul conchide că examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet și evaziv.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea pricinii în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Rodica Dub, și de a casa integral decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii civile la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei cerințelor, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele

pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Rodica Dub.

Se casează decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea depusă de Rodica Dub împotriva Societății Comerciale „Instaltermo Impex” Societate cu Răspundere Limitată și Igor Globa, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții privind încasarea penalității, cu remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Victor Burduh